

Sunday, 28 March de 2021

«El Dret pot ajudar en la campanya de la vacunació»

El diumenge 28 de març de 2021 va sortir publicada l'entrevista que el diari Segre va fer al professor César Cierco. Li van preguntar el seu parer sobre la voluntarietat i les campanyes de vacunació i, en concret, sobre la vacuna de la covid i les recents notícies sobre una suposada vacunació obligatòria a Galícia sota pena de sanció. Són preferibles altres sistemes per fomentar la vacunació, com la recomanació o els *nudges*. Alhora ha aclarit quin és el paper dels jutges quan se'ls demana que intervinguin en processos relacionats amb les vacunes: protegir el millor interès dels menors o persones amb discapacitat.

Enllaç a l'entrevista:

- [El dret pot ajudar en la campanya de la vacunació](#) [

https://www.segre.com/noticies/lleida/2021/03/28/dret_pot_ajudar_la_campanya_la_vacunacio_129883_11
(Segre, 28/03/21)

Altres:

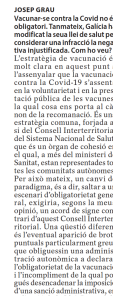
- ["Voluntàries, però imprescindibles"](#) [[/sites/DretAdministratiu/es/voluntaries_pero_imprescindibles_129905_1118.html](#)] (Segre, 28/03/21)

DESCARGAR IMATGE

«El Dret pot ajudar en la campanya de la vacunació»

César Cierco

Aquest jurista explica que la majoria de països consideren que la vacuna anti-Covid és voluntària, però els jutges han de pronunciar-se de vegades amb menors o discapacitats pensant en la salut individual d'aquestes persones

«La justícia va autoritzar a Granada la vacunació de 35 menors per controlar un brot de xarampió»

«Una possibilitat és la vacuna en lloc de fer-la obligatòria és una tendència a tot el món»

«Recomanar la vacuna en lloc de fer-la obligatòria és una tendència a tot el món»

«Es pot utilitzar la Llei orgànica de Mesures Especials del 1986 per imposar la vacunació forçada? És molt important entendre que les fórmules que el Dret pot proporcionar a l'hora de dissenyar una política de vacunació són moltes i adients, a més a més, un gran nombre de precisions. Un de la vacunació obligatòria és, en abstracte, compatible amb les llibertats individuals quan aquesta vacunació busca una finalitat d'interès general que acostuma a identificar-se amb la immunitat de grup, és a dir, amb aconseguir i mantenir una taxa de vacunació cap de bloquejar la transmissió epidèmica d'una malaltia. Però aquesta és només una opció entre moltes i no està exempta de complicacions, especialment a l'hora de dissenyar una reacció preceptiva i efectiva davant de l'incompliment. A banda de l'obligació, hi ha altres fórmules. Les més conegudes són la recomanació –que al seu torn pot articular-se de moltes maneres, incloent-hi el nudging– i l'ús de la vacunació condicional. En què consisteix? En l'articulació de la vacunació a la manera de requisit o pressupòsit que condiciona o fa més senzilla una determinada utilitat o benefici que es pretén aconseguir a un lloc, gaudir d'un servei, exercir una activitat professional, viatjar, etcètera. El Dret ofereix moltes alternatives. Escollir-ne una depèn després bàsicament de l'estratègia i, per tant, de molts factors. A més, no necessàriament s'ha d'utilitzar només una fórmula, poden combinar-se entre si, sempre que es mantingui l'harmonia del conjunt. En l'actual pandèmia, s'ha considerat estratègicament millor, en el que concorre és una tendència general a tot el món, utilitzar el model recomanat. Aquest model pot reforçar-se mitjançant estímuls, com acompanyar la vacunació amb un gir més fort cap a una política de vacunació obligatòria general, podria utilitzar-se la Llei orgànica de mesures especials en matèria de salut pública del 1986 com a eina legal per fer-ho. No seria, per tant, un problema d'habilitació legal, però sí que caldria ser conscient que aquesta llei és molt poc detallada i s'origina molts problemes a l'hora de concretar exactament el contingut i el funcionament d'aquesta obligatorietat.»

«Es pot utilitzar la Llei orgànica de Mesures Especials del 1986 per imposar la vacunació forçada? És molt important entendre que les fórmules que el Dret pot proporcionar a l'hora de dissenyar una política de vacunació són moltes i adients, a més a més, un gran nombre de precisions. Un de la vacunació obligatòria és, en abstracte, compatible amb les llibertats individuals quan aquesta vacunació busca una finalitat d'interès general que acostuma a identificar-se amb la immunitat de grup, és a dir, amb aconseguir i mantenir una taxa de vacunació cap de bloquejar la transmissió epidèmica d'una malaltia. Però aquesta és només una opció entre moltes i no està exempta de complicacions, especialment a l'hora de dissenyar una reacció preceptiva i efectiva davant de l'incompliment. A banda de l'obligació, hi ha altres fórmules. Les més conegudes són la recomanació –que al seu torn pot articular-se de moltes maneres, incloent-hi el nudging– i l'ús de la vacunació condicional. En què consisteix? En l'articulació de la vacunació a la manera de requisit o pressupòsit que condiciona o fa més senzilla una determinada utilitat o benefici que es pretén aconseguir a un lloc, gaudir d'un servei, exercir una activitat professional, viatjar, etcètera. El Dret ofereix moltes alternatives. Escollir-ne una depèn després bàsicament de l'estratègia i, per tant, de molts factors. A més, no necessàriament s'ha d'utilitzar només una fórmula, poden combinar-se entre si, sempre que es mantingui l'harmonia del conjunt. En l'actual pandèmia, s'ha considerat estratègicament millor, en el que concorre és una tendència general a tot el món, utilitzar el model recomanat. Aquest model pot reforçar-se mitjançant estímuls, com acompanyar la vacunació amb un gir més fort cap a una política de vacunació obligatòria general, podria utilitzar-se la Llei orgànica de mesures especials en matèria de salut pública del 1986 com a eina legal per fer-ho. No seria, per tant, un problema d'habilitació legal, però sí que caldria ser conscient que aquesta llei és molt poc detallada i s'origina molts problemes a l'hora de concretar exactament el contingut i el funcionament d'aquesta obligatorietat.»

«La justícia va autoritzar a Granada la vacunació de 35 menors per controlar un brot de xarampió»

«Una possibilitat és la vacuna en lloc de fer-la obligatòria és una tendència a tot el món»

«Recomanar la vacuna en lloc de fer-la obligatòria és una tendència a tot el món»

«Es pot utilitzar la Llei orgànica de Mesures Especials del 1986 per imposar la vacunació forçada? És molt important entendre que les fórmules que el Dret pot proporcionar a l'hora de dissenyar una política de vacunació són moltes i adients, a més a més, un gran nombre de precisions. Un de la vacunació obligatòria és, en abstracte, compatible amb les llibertats individuals quan aquesta vacunació busca una finalitat d'interès general que acostuma a identificar-se amb la immunitat de grup, és a dir, amb aconseguir i mantenir una taxa de vacunació cap de bloquejar la transmissió epidèmica d'una malaltia. Però aquesta és només una opció entre moltes i no està exempta de complicacions, especialment a l'hora de dissenyar una reacció preceptiva i efectiva davant de l'incompliment. A banda de l'obligació, hi ha altres fórmules. Les més conegudes són la recomanació –que al seu torn pot articular-se de moltes maneres, incloent-hi el nudging– i l'ús de la vacunació condicional. En què consisteix? En l'articulació de la vacunació a la manera de requisit o pressupòsit que condiciona o fa més senzilla una determinada utilitat o benefici que es pretén aconseguir a un lloc, gaudir d'un servei, exercir una activitat professional, viatjar, etcètera. El Dret ofereix moltes alternatives. Escollir-ne una depèn després bàsicament de l'estratègia i, per tant, de molts factors. A més, no necessàriament s'ha d'utilitzar només una fórmula, poden combinar-se entre si, sempre que es mantingui l'harmonia del conjunt. En l'actual pandèmia, s'ha considerat estratègicament millor, en el que concorre és una tendència general a tot el món, utilitzar el model recomanat. Aquest model pot reforçar-se mitjançant estímuls, com acompanyar la vacunació amb un gir més fort cap a una política de vacunació obligatòria general, podria utilitzar-se la Llei orgànica de mesures especials en matèria de salut pública del 1986 com a eina legal per fer-ho. No seria, per tant, un problema d'habilitació legal, però sí que caldria ser conscient que aquesta llei és molt poc detallada i s'origina molts problemes a l'hora de concretar exactament el contingut i el funcionament d'aquesta obligatorietat.»

«Es pot utilitzar la Llei orgànica de Mesures Especials del 1986 per imposar la vacunació forçada? És molt important entendre que les fórmules que el Dret pot proporcionar a l'hora de dissenyar una política de vacunació són moltes i adients, a més a més, un gran nombre de precisions. Un de la vacunació obligatòria és, en abstracte, compatible amb les llibertats individuals quan aquesta vacunació busca una finalitat d'interès general que acostuma a identificar-se amb la immunitat de grup, és a dir, amb aconseguir i mantenir una taxa de vacunació cap de bloquejar la transmissió epidèmica d'una malaltia. Però aquesta és només una opció entre moltes i no està exempta de complicacions, especialment a l'hora de dissenyar una reacció preceptiva i efectiva davant de l'incompliment. A banda de l'obligació, hi ha altres fórmules. Les més conegudes són la recomanació –que al seu torn pot articular-se de moltes maneres, incloent-hi el nudging– i l'ús de la vacunació condicional. En què consisteix? En l'articulació de la vacunació a la manera de requisit o pressupòsit que condiciona o fa més senzilla una determinada utilitat o benefici que es pretén aconseguir a un lloc, gaudir d'un servei, exercir una activitat professional, viatjar, etcètera. El Dret ofereix moltes alternatives. Escollir-ne una depèn després bàsicament de l'estratègia i, per tant, de molts factors. A més, no necessàriament s'ha d'utilitzar només una fórmula, poden combinar-se entre si, sempre que es mantingui l'harmonia del conjunt. En l'actual pandèmia, s'ha considerat estratègicament millor, en el que concorre és una tendència general a tot el món, utilitzar el model recomanat. Aquest model pot reforçar-se mitjançant estímuls, com acompanyar la vacunació amb un gir més fort cap a una política de vacunació obligatòria general, podria utilitzar-se la Llei orgànica de mesures especials en matèria de salut pública del 1986 com a eina legal per fer-ho. No seria, per tant, un problema d'habilitació legal, però sí que caldria ser conscient que aquesta llei és molt poc detallada i s'origina molts problemes a l'hora de concretar exactament el contingut i el funcionament d'aquesta obligatorietat.»